

24 Σεπτεμβρίου, 1993

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 647/92)

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Υπηρεσιακές εκθέσεις — Το κανονιστικό πλαίσιο και η Κυριακίδης v. Δημοκρατίας — Ευρήματα — Υιοθέτησή τους στην κριθείσα περίπτωση.

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Συνεντεύξεις — Εντυπώσεις του Διευθυντή αφενός και της Ε.Ε.Υ. αφετέρου — Ο συσχετισμός όπως καθορίστηκε στη Διμνάτου κ.ά. v. Δημοκρατίας. 5

Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Πεδίο επεμβάσεως του Δικαστηρίου, επί προσβολής προαγωγής — Δεν υποκαθίσταται η κρίση του αρμοδίου οργάνου της διοίκησης. 10

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή, την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους, στη θέση Επιθεωρητή Γενικών Μαθημάτων Δημοτικής Εκπαίδευσης. 15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Στην υπόθεση *Κώστας Κυριακίδης v. Δημοκρατίας*, αποφασίστηκε πως το γεγονός ότι στις περιπτώσεις ορισμένων ενδιαφερομένων μερών έγιναν συχνότερες αξιολογήσεις, δεν αποτελεί παρανομία ούτε και τεκμηριώνει προκατάληψη εναντίον του αιτητή. Το Δικαστήριο συμφωνεί με την απόφαση αυτή. Οι Κανονισμοί δεν περιορίζουν τον αριθμό των Υπηρεσιακών Εκθέσεων, που είναι 25

δυνατό να συνταχθούν, αλλά αντίθετα ρητά διασφαλίζουν τη σύ-
νταξη ελάχιστου αριθμού συνήθων ή ειδικών εκθέσεων ανά διατία,
τριετία ή τετραετία, ανάλογα με την περίπτωση.

- 5 2. Ο περί Συμπληρωματικού Προϋπολογισμού Νόμος (Ν.39/85) με-
τονομάζει τους Διευθυντές Α (Κλίμακα Α11) και τους Διευθυντές
(Κλίμακα Α10) σε Διευθυντές Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης.
10 Όταν θεσπίστηκε ο Νόμος, ο αιτητής ήταν πλέον Διευθυντής Α. Το
Δικαστήριο δεν μπορεί να συμφωνήσει πως με τη θέσπιση του Ν.
39/85 διαφοροποιήθηκε ή μετονομάστηκε και η θέση που είχε ήδη
παύσει να κατέχει ο αιτητής, έτσι που να δικαιολογείται να θεωρη-
θεί ότι ήταν Διευθυντής από το 1972. Ο Νόμος, ως συμπληρωματι-
15 κός προϋπολογισμός, αναφερόταν σε όσους κατείχαν τις καθορι-
σμένες θέσεις κατά τη θέσπισή του, τον αριθμό των οποίων και
αναφέρει. (211 Διευθυντές Α' και 73 Διευθυντές). Ο αιτητής ήταν
αρχαιότερος του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση του Διευθυντή
κατά έξη χρόνια και οκτώ μήνες, εννοείται ότι είχε και προηγού-
μενη αρχαιότητα, όπως εξάγεται από τα στοιχεία.
- 20 Μετά από μελέτη του συνόλου των στοιχείων, το Δικαστήριο δεν
ικανοποιήθηκε ότι καταδεικνύουν έκδηλη υπεροχή του αιτητή. Η αρ-
χαιότητα θα είχε την καταλυτική σημασία που της προσδίδει ο ίδιος,
αν ως προς τα υπόλοιπα κριτήρια, ήταν περίπου ίσος προς το ενδια-
φερόμενο μέρος. Αυτό θα ίσχυε αξίωμα και στην περίπτωση που από
25 τα σταθερά δεδομένα, θα έπρεπε να θεωρηθεί δεκαπενταετής.
3. Οι τελευταίες και όχι οι παλαιότερες Υπηρεσιακές Εκθέσεις αποτε-
λούν, όπως έχει νομολογηθεί το πλέον αντιπροσωπευτικό δείκτη της
αξίας των υποψηφίων, κατά το χρόνο της λήψης της απόφασης.
- 30 4. Η απόδοση του ενδιαφερομένου μέρους στην προσωπική συνέν-
τευξη θεωρήθηκε εξαίρετη, ενώ εκείνη του αιτητή ως πολύ καλή+.
Αυτό το συμπληρωματικό κατά το Νόμο στοιχείο κρίσης ως προς
την αξία τους, δεν μπορούσε να παραγνωριστεί, ιδιαίτερα αφού η
35 θέση ήταν πρώτου διορισμού και προαγωγής και ψηλά στην ιεραρ-
χία. Ο αιτητής αναφέρθηκε στην κρίση του Διευθυντή που τον θε-
ώρησε εξαίρετο και στην παράλειψη, όπως την αντιλαμβάνεται,
εξήγησης της διαφορετικής εντύπωσης που σχημάτισε η ΕΕΥ. Δεν
έχει δίκαιο. Όπως αποφασίστηκε στην υπόθεση **Αλίχη Αιμνάτου**
40 **και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας**, η εκτίμηση της απόδοσης
των υποψηφίων είναι θέμα που εμπίπτει στην αρμοδιότητα της
Επιτροπής, η οποία, σύμφωνα με την ίδια απόφαση, "δεν είναι
υποχρεωμένη να ακολουθήσει τις κρίσεις του αρμοδίου λειτουργού ή να αιτιολογήσει τη δική της διαφορετική εκτίμηση".

5. Με δεδομένη την ευρεία διακριτική ευχέρεια της ΕΕΥ ως εκ της φύσης της θέσης και έχοντας υπόψη πως το Δικαστήριο επεμβαίνει μόνο εφόσον διαπιστώνεται υπέρβαση των ακραίων ορίων αυτής της διακριτικής ευχέρειας και όχι για να υποκαταστήσει την κρίση της Επιτροπής ως προς το ποιός είναι ο καταλληλότερος με τη δική του, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί. 5

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις: 10

Δημητριάδης ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 627,

Κυριακίδης ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 4495,

Δημοκρατία κ.ά. ν. Φιλιππίδη (1989) 3 Α.Α.Δ. 292,

Λιμνάτου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 4057.

Προσφυγή. 20

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής με την οποία προάχθηκε στη θέση Επιθεωρητή Γενικών Μαθημάτων Δημοτικής Εκπαίδευσης το ενδιαφερόμενο μέρος. 25

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

Γ. Στυλιανίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Α. Κωνσταντίνου, για το Ενδιαφερομενο μέρος.

Cur. adv. vult.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Με απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας ημερομηνίας 30 Ιουλίου 1992, προάχθηκαν στη θέση του Επιθεωρητή Γενικών Μαθημάτων Δημοτικής Εκπαίδευσης από 1 Σεπτεμβρίου 1992, η Ανδρούλλα Καζαμία - Πασχαλίδου και ο Αριστείδης Κωνσταντινίδης. Με την παρούσα προσφυγή ο αιτητής προσβάλλει το κύρος της προαγωγής του Α. Κωνσταντινίδη. Ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος περιλήφθηκαν στο κατάλογο των 6 επικρατέστερων από τους υποψηφίους που κατάρτισε η Συμβουλευτική Επιτροπή. Η επιλογή τους αιτιολογήθηκε με αναφορά στην πολύ υψηλή βαθμολογία τους, στα ακαδημαϊκά 35 40

τους προσόντα, στην υπηρεσία και στην εξαιρετη απόδοσή τους στη συνέντευξη που διεξάχθηκε. Η Ε.Ε.Υ αφού εξέτασε τις ενστάσεις που υποβλήθηκαν, κατάρτισε τον τελικό κατάλογο στον οποίο περιέλαβε τους ίδιους υποψηφίους, τους οποίους και κάλεσε σε προσωπική συνέντευξη. Οι συνεντεύξεις πραγματοποιήθηκαν στις 9 Ιουλίου 1992 στην παρουσία του Διευθυντή Δημοτικής Εκπαίδευσης ο οποίος και εξέφρασε την κρίση του κατά το άρθρο 35(Β)(9) των περι. Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969 (Ν. 10/69) ως 1992. Χαρακτήρισε τον αιτητή και το ενδιαφερόμενο μέρος ως εξαιρετους. Η Ε.Ε.Υ. είχε διαφορετική άποψη. Χαρακτήρισε τον αιτητή ως πολύ καλό+ ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος ως εξαιρετο. Το περιεχόμενο της συνέντευξης ήταν ευρύ. Απέβλεπε, όπως σημειώνεται στο πρακτικό, στη διαπίστωση των πιο κάτω:

- 15   "(α) γλωσσική επάρκεια, άνεση και ετοιμότητα στη διατύπωση απόψεων,
- (β) ενημερότητα πάνω στις σύγχρονες εξελίξεις σε παιδαγωγικά και εκπαιδευτικά θέματα,
- 20   (γ) γνώση οργανωτικών και διοικητικών προβλημάτων της Μέσης Εκπαίδευσης,
- (δ) γνώση ευθυνών και καθηκόντων του Επιθεωρητή Γενικών Μαθημάτων της Δημοτικής Εκπαίδευσης,
- 25   (ε) επιστημονική τεκμηρίωση απόψεων, και
- (στ) γενική απόδοση, εμφάνιση και προσωπικότητα."

30   Η τελική επιλογή του ενδιαφερομένου μέρους ήταν, σύμφωνα με την αιτιολόγηση της απόφασης, το αποτέλεσμα της συνεκτίμησης των κριτηρίων της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας. Αναφέρει συναφώς η ΕΕΥ πως μελέτησε και έλαβε υπόψη τους προσωπικούς φακέλους και τους φακέλους υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων, την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής και την εντύπωση που απέκόμισε κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις. Εξηγεί πως ως προς το κριτήριο της αξίας πρόσδωσε ιδιαίτερη βαρύτητα στις τελευταίες από τις υπηρεσιακές εκθέσεις και πως θεώρησε την απόδοση στις συνεντεύξεις ως συμπληρωματικό στοιχείο κρίσης. Παραθέτει τη βαθμολογία των υποψηφίων από το 1975 και μετά, καταγράφει τα ακαδημαϊκά τους προσόντα και αναφέρεται στην υπηρεσιακή τους εξέλιξη.

Ο αιτητής, παράλληλα προς την κεντρική του θέση πως υπερέχει έκδηλα του ενδιαφερόμενου μέρους, υποστήριξε πως η απόφαση της ΕΕΥ δεν ήταν αιτιολογημένη και πως, εν πάση περιπτώσει, κατά την κρίση της ως προς την αξία του ενδιαφερομένου μέρους έλαβε υπόψη υπηρεσιακές εκθέσεις που συντάχθηκαν κατά παράβαση των κανονισμών.

5

Δεν μπορώ να συμφωνήσω με την άποψη του αιτητή πως η προσβαλλόμενη απόφαση δεν ήταν αιτιολογημένη. Είναι ορθή η αντίθετη άποψη των καθ' ων η αίτηση και του ενδιαφερομένου μέρους πως, κατά τις καθιερωμένες αρχές όπως διατυπώθηκαν σε μεγάλη σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η απόφαση σε συνδυασμό με το σύνολο των στοιχείων στα οποία παραπέμπει και που τη συμπληρώνουν, είναι επαρκώς αιτιολογημένη. Με την εξειδίκευση των στοιχείων κρίσης και την καταγραφή των δεδομένων ως προς το κάθε ένα από τα καθιερωμένα κριτήρια, αποκαλύπτεται ο συλλογισμός που οδήγησε στην επιλογή του ενδιαφερομένου μέρους και είναι δυνατός ο δικαστικός έλεγχος.

10

15

Ο ισχυρισμός για παράβαση των κανονισμών αναφέρεται στο γεγονός της σύνταξης, ως προς το ενδιαφερόμενο μέρος, δυο συνεχόμενων υπηρεσιακών εκθέσεων, μιας για την περίοδο 1988 - 89 και μιας για την περίοδο 1989-1990. Κατά την άποψη του αιτητή, σύμφωνα με τους περί Εκπαιδευτικών Λειτουργιών (Επιθεώρησης και Αξιολόγησης) Κανονισμούς του 1976 (Κ.Δ.Π. 223/76) που ρυθμίζουν το θέμα, οι υπηρεσιακές εκθέσεις "είναι ανά τριετία που γίνονται μετά από κάποια έτη υπηρεσίας (Καν. 16) ή και διετία (Καν. 17)". Αναζητήθηκε στήριγμα στην υπόθεση **Φοίξος Δημητριάδης ν. Δημοκρατίας**, (1992) 4 Α.Α.Δ. 627. Η υπόθεση αυτή είναι σχετική ως προς το ποιά θα μπορούσε να είναι η επίπτωση εφόσον διαπιστωνόταν παράβαση των Κανονισμών αναφορικά με τη σύνταξη υπηρεσιακής έκθεσης αλλά δεν βοηθά τον αιτητή ως προς την ουσία του ισχυρισμού του. Δεν αφορούσε σε "συνεχείς υπηρεσιακές εκθέσεις" αλλά σε έκθεση που συντάχθηκε πρόωρα και που γι' αυτό το λόγο ήταν άκυρη. Όταν συντάχθηκε, δε συνέτρεχε η προϋπόθεση της συμπλήρωσης από τον εκπαιδευτικό που αφορούσε της υπηρεσίας που απαιτείτο για προαγωγή του στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων όπως ρητά προνοεί ο Κανονισμός 17.

20

25

30

35

Σχετική είναι η υπόθεση **Κώστας Κυριακίδης ν. Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 4495, στην οποία αποφασίστηκε πως το γεγονός ότι στις περιπτώσεις ορισμένων ενδιαφερομένων μερών έγιναν συχνότερες αξιολογήσεις δεν αποτελεί παρανομία ούτε και τεκμηριώνει προκατάληψη εναντίον του αιτητή. Συμφωνώ με την

40

απόφαση αυτή. Οι Κανονισμοί δεν περιορίζουν τον αριθμό των υπηρεσιακών εκθέσεων που είναι δυνατό να συνταχθούν αλλά αντίθετα ρητά διασφαλίζουν τη σύνταξη ελάχιστου αριθμού συνήθων ή ειδικών εκθέσεων ανά διετία, τριετία ή τετραετία, ανάλογα με την περίπτωση.

Ο αιτητής ισχυρίζεται πως υπερέχει στην αξία με γνώμονα τις υπηρεσιακές εκθέσεις, πως δεν υστερεί σε προσόντα και πως, επομένως, ενόψει της αρχαιότητας του κατά 15 χρόνια, δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή η επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους. Με αυτά τα δεδομένα, η πρόσδοση αποφασιστικής σημασίας στην οριακή διαφορά ως προς την απόδοση τους στις προσωπικές συνεντεύξεις, που κατά το νόμο αποτελούν μόνο συμπληρωματικό στοιχείο κρίσης, καθιστούν την απόφαση τρωτή. Ιδιαίτερα ενόψει της διαφορετικής εντύπωσης που σχημάτισε ο Γενικός Διευθυντής ως προς την απόδοσή τους και το ανεξήγητο της διαφορετικής εντύπωσης που σχημάτισε η ΕΕΥ.

Οι καθ' ων η αίτηση και το ενδιαφερόμενο μέρος δε δέχονται πως ο αιτητής ήταν αρχαιότερος κατά 15 χρόνια. Ισχυρίζονται πως η αρχαιότητά του δεν υπερέβαινε τα έξη χρόνια και οκτώ μήνες. Διαφωνούν πως από τις υπηρεσιακές εκθέσεις προκύπτει υπεροχή του αιτητή. Είναι γεγονός ότι στις τέσσερις προηγούμενες εκθέσεις ο αιτητής είχε βαθμολογηθεί με 38 στην πρώτη και 39 στις υπόλοιπες ενώ το ενδιαφερομένο μέρος με 37. Όμως στις δυο τελευταίες υπηρεσιακές εκθέσεις που, κατά τη νομολογία, ήταν εύλογο να προσδοθεί ιδιαίτερη βαρύτητα, βαθμολογήθηκαν και οι δυο με 39. Επισημαίνουν επιπρόσθετα πως κατά το κανονισμό 29 της Κ.Δ.Π. 223/76 η εκπαιδευτική υπηρεσία που βαθμολογείται με 36 και άνω, θεωρείται, εν πάση περιπτώσει, εξαιρετική. Επικαλούνται τη σαφώς και όχι οριακά καλύτερη απόδοση του ενδιαφερόμενου μέρους στις συστάσεις, αναφέρονται στη Νομολογία ως προς την αυξημένη σημασία των συνεντεύξεων όταν η θέση βρίσκεται ψηλά στην ιεραρχία και είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής και ακόμα ως προς την ευρύτητα της διακριτικής ευχέρειας της ΕΕΥ σέ τέτοιες περιπτώσεις. Πέρα από αυτά, αναφέρονται στην καθαρή υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους ως προς τα προσόντα που δικαίως συνιστούν ιδιαίτερο κριτήριο εφόσον είναι συναφή προς τα καθήκοντα της θέσης.

Πρέπει να ασχοληθώ πρώτα με τη διαφωνία που εκδηλώθηκε ως προς την έκταση της αρχαιότητας του αιτητή, όσο και αν η σημασία της υποβαθμίζεται στην παρούσα υπόθεση ενόψει του γεγονότος ότι δεν υπάρχει ισχυρισμός για πλάνη της ΕΕΥ ως

προς τα πραγματικά δεδομένα και τις θέσεις των αντιδίκων πως η απόφαση είναι το ίδιο άκυρη ή έγκυρη αντίστοιχα, ανεξάρτητα από το αν η αρχαιότητα του αιτητή ήταν εκείνη που διεκδικεί ο ίδιος ή μικρότερης έκτασης.

5

Ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος που είναι σχεδόν συνομήλικοι διορίστηκαν ως δάσκαλοι, ο πρώτος την 1 Σεπτεμβρίου 1960 και ο δεύτερος την 1 Σεπτεμβρίου 1962. Κατά τον ουσιώδη χρόνο ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχαν τη θέση Διευθυντή.

10

Επομένως, εφαρμόζεται στην περίπτωση το άρθρο 37(1) που ρυθμίζει την αρχαιότητα εκπαιδευτικών λειτουργιών που κατέχουν την αυτή θέση, τάξη ή βαθμό. Κατά το άρθρο αυτό η αρχαιότητα κρίνεται βάσει της ημερομηνίας της ισχύος του διορισμού ή προαγωγής στη συγκεκριμένη θέση, τάξη ή βαθμό. Ο αιτητής προάχθηκε σε Διευθυντή Α την 1 Ιανουαρίου 1981. Με τον περι Συμπληρωματικού Προϋπολογισμού Νόμο (αρ. 7) του 1985 (Ν. 39/85) ο Διευθυντής Α μετονομάστηκε σε Διευθυντή. Σύμφωνα με το άρθρο 37(5) του Νόμου 10/69 σε τέτοια περίπτωση η αρχαιότητα "κρίνεται συμφώνως προς την αμέσως προ της τριαύτης αναθεώρησης ή αναδιοργανώσεως αρχαιότητα των εκπαιδευτικών λειτουργιών".

15

20

Στις γραπτές αγορεύσεις τους οι αντίδικοι δε διαφώνησαν ως προς την εφαρμογή του άρθρου 37(5). Εξ ου και η αναφορά σε αρχαιότητα του αιτητή κατά έξη χρόνια και οκτώ μήνες που είναι το χρονικό διάστημα μεταξύ της 1 Ιανουαρίου 1981 και της 1ης Σεπτεμβρίου 1987 που ήταν η ημερομηνία προαγωγής του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση του Διευθυντή. Στο στάδιο των διευκρινίσεων το ενδιαφερόμενο μέρος αναφέρθηκε στο άρθρο 37(4) και επικαλέστηκε τους μισθολογικούς όρους του αιτητή και του ενδιαφερομένου μέρους κατά τα χρόνια που πέρασαν. Ο αιτητής διαφώνησε ως προς το εφαρμόσιμο αυτής της παραγράφου εισηγούμενος πως η περίπτωση καλύπτεται από την απόφαση της Ολομέλειας στην Υπόθεση *Κυπριακή Δημοκρατία και Άλλοι ν. Σταύρος Φιλίππιδης* (1989) 3 Α.Α.Δ. 292. Δε νομίζω ότι η υπόθεση αυτή είναι σχετική με το θέμα. Αποφασίστηκε εκεί ότι ήταν εφαρμόσιμο το άρθρο 37(3) που ρυθμίζει την αρχαιότητα "μεταξύ εκπαιδευτικών λειτουργιών κατεχόντων διαφόρους θέσεις ή βαθμούς μετά των αυτών μισθοδοτικών όρων ..." Συμφωνώ όμως πως δεν εφαρμόζεται το άρθρο 37(4) γιατί ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος δεν κατείχαν κατά τον ουσιώδη χρόνο θέσεις μετά διαφόρων μισθοδοτικών όρων που είναι η περίπτωση που ρυθμίζει.

25

30

35

40

Ο αιτητής είχε προαχθεί στη θέση του Διευθυντή Β' την 1η Σεπτεμβρίου 1972. Έτσι, κατά τον ίδιο, ήταν αρχαιότερος του ενδιαφερόμενου μέρους κατά 15 χρόνια αφού κατά τα χρόνια αυτά το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν απλός δάσκαλος. Αυτός ο ισχυρισμός, όπως διατυπώνεται στην απαντητική αγόρευση του αιτητή, παραγνωρίζει το ότι το ενδιαφερόμενο μέρος είχε προαχθεί σε Βοηθό Διευθυντή στις 31 Δεκεμβρίου 1977. Στο στάδιο των διευκρινίσεων αναδιατυπώθηκε. Με το Νόμο 39/85 μετονομάστηκε σε Διευθυντή όχι μόνο ο Διευθυντής Α αλλά και Διευθυντής Β. Ο Αιτητής είχε προαχθεί σε Διευθυντή Β από το 1972 και, επομένως, θα πρέπει να θεωρείται ότι κατείχε τη θέση Διευθυντή έκτοτε.

Ο Νόμος 39/85 μετονομάζει τους Διευθυντές Α (Κλίμακα Α11) και τους Διευθυντές (Κλίμακα Α10) σε Διευθυντές Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης. Όταν θεσπίστηκε ο Νόμος, ο αιτητής ήταν πλέον Διευθυντής Α. Δεν μπορώ να συμφωνήσω πως με τη θέσπιση του Ν. 39/85 διαφοροποιήθηκε ή μετονομάστηκε και η θέση που είχε ήδη παύσει να κατέχει ο αιτητής έτσι που να δικαιολογείται να θεωρηθεί ότι ήταν Διευθυντής από το 1972. Ο Νόμος, ως συμπληρωματικός προϋπολογισμός, αναφερόταν σε όσους κατείχαν τις καθορισμένες θέσεις κατά τη θέσπιση του, τον αριθμό των οποίων και αναφέρει. (211 Διευθυντές Α' και 73 Διευθυντές). Ο αιτητής ήταν αρχαιότερος του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση του Διευθυντή κατά έξι χρόνια και οκτώ μήνες. Εννοείται ότι είχε και προηγούμενη αρχαιότητα όπως εξάγεται από τα στοιχεία που έχω παραθέσει.

Έχω μελετήσει το σύνολο των στοιχείων. Δεν έχω ικανοποιηθεί ότι καταδεικνύουν έκδηλη υπεροχή του αιτητή. Η αρχαιότητα θα είχε την καταλυτική σημασία που της προσδίδει ο ίδιος αν ως προς τα υπόλοιπα κριτήρια, ήταν περίπου ίσος προς το ενδιαφερόμενο μέρος. Προσθέτω πως αυτό θα ίσχυε ακόμα και στην περίπτωση που από τα σταθερά δεδομένα θα έπρεπε να τη θεωρήσουμε δεκαπενταετή. Το ενδιαφερόμενο μέρος υπερέχει σαφώς ως προς τα προσόντα. Είναι απόφοιτος της ΠΑΚ και επιπρόσθετα κατέχει Μ.Sc του Kansas State University και Μ.Α. του Antioch University στο τομέα των Παιδαγωγικών και της Ανάπτυξης Προγραμμάτων, στη διδαχθείσα ύλη για το οποίο περιλαμβάνεται και η επίβλεψη σχολείων. Σημειώνεται ότι από το 1990 το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν καθηγητής στην Παιδαγωγική Ακαδημία. Ο αιτητής, μετά την αποφοίτηση από την ΠΑΚ Κύπρου, έτυχε μόνο μονοετούς μετεκπαίδευσης στο Moray House College of Education ειδικά ως προς τη διδασκαλία της αγγλικής γλώσσας. Η ΕΕΥ είχε καθήκον να συνυπολογίσει τα προσόντα που σχετιζόνταν με τη φύση των καθηκόντων της θέσης ως κριτηρίου προσδιοριστικού,

μαζί με τα άλλα, του καταλληλοτέρου για προαγωγή.

Ο αιτητής είχε καλύτερη βαθμολογία στις υπηρεσιακές εκθέσεις μέχρι το 1987 όσο και αν είναι ορθό πως και η εκπαιδευτική υπηρεσία του ενδιαφερόμενου μέρους είχε αξιολογηθεί ως εξαιρετη κατά τα χρόνια εκείνα. Αποτελεί όμως επίσης γεγονός πως, από εκεί και πέρα, η βαθμολογία των δυο ήταν η ίδια. Οι τελευταίες και όχι οι παλαιότερες υπηρεσιακές εκθέσεις αποτελούν, όπως έχει νομολογηθεί τον πλέον αντιπροσωπευτικό δείκτη της αξίας των υποψηφίων κατά το χρόνο της λήψης της απόφασης. 5 10

Η απόδοση του ενδιαφερομένου μέρους στην προσωπική συνέντευξη θεωρήθηκε εξαιρετη ενώ εκείνη του αιτητή ως πολυ καλή+. Αυτό το συμπληρωματικό κατά το νόμο στοιχείο κρίσης ως προς την αξία τους, δεν μπορούσε να παραγνωρισθεί ιδιαίτερα αφού η θέση ήταν πρώτου διορισμού και προαγωγής και ψηλά στην ιεραρχία. Ο αιτητής αναφέρθηκε στην κρίση του Διευθυντή που τον θεώρησε εξαιρετο και στην παράλειψη, όπως την αντιλαμβάνεται, εξήγησης της διαφορετικής εντύπωσης που σχημάτισε η ΕΕΥ. Δεν έχει δίκαιο. Όπως αποφασίστηκε στην υπόθεση *Αλίχη Λιμνάτου και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 4057, η εκτίμηση της απόδοσης των υποψηφίων είναι θέμα που εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Επιτροπής η οποία, σύμφωνα με την ίδια απόφαση, "δεν είναι υποχρεωμένη να ακολουθήσει τις κρίσεις του αρμόδιου λειτουργού ή να αιτιολογήσει τη δική της διαφορετική εκτίμηση". 15 20 25

Με δεδομένη την ευρεία διακριτική ευχέρεια της ΕΕΥ ως εκ της φύσης της θέσης και έχοντας υπόψη πως το Δικαστήριο επεμβαίνει μόνο εφόσο διαπιστώνεται υπέρβαση των ακραίων ορίων αυτής της διακριτικής ευχέρειας και όχι για να υποκαταστήσει την κρίση της Επιτροπής ως προς το ποιός είναι ο καταλληλότερος με τη δική του καταλήγω πως, για τους λόγους που εξήγησα, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί. 30

Η προσφυγή απορρίπτεται και η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται. Καμιά διαταγή για έξοδα. 35

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.